

Деякі питання захисту персональних даних

О. В. Зеркаль

директор Департаменту взаємодії з органами влади Міністерства юстиції України

О. В. Золотарьова

завідувач сектору взаємодії з Державною службою України з питань захисту персональних даних Управління взаємодії з державними службами України Департаменту взаємодії з органами влади Міністерства юстиції України

« ... человек в естественном состоянии является абсолютным господином собственной личности и владений, и обладая подобным правом, все же пользование им весьма ненадежно и ему постоянно угрожает посягательство других.»

Джон Локк*

* Локк Джон. Сочинения в 3-х томах / Джон Локк. – М., 1988. – Т. 3. – С. 334.

28 січня в Європі святкують день захисту персональних даних. Саме цього дня у далекому 1981 р. було відкрито до підписання перший міжнародний інструмент у сфері захисту персональних даних, який мав зобов'язальний характер – Конвенцію Ради Європи про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних

даних*. Ця Конвенція визначає вимоги до Договірних сторін щодо забезпечення на території для кожної особи, незалежно від її громадянства або місця проживання, поваги її прав та основних свобод, і зокрема до її права на особисте життя, у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних про неї.

Конституцією України проголошено право людини на невтручання в її особисте життя та визначено, що не допускається збирання, зберігання, використання, поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини**. Таким чином, право людини на недоторканність приватного життя передбачає правовий захист відомостей про неї, при якому об'єктом правовідносин є персональні дані.

Водночас, Конституційний Суд України у своєму рішенні від 30 жовтня 1997 р. у справі № 18/203-97 щодо офіційного тлумачення ст. ст. 3, 23, 31, 47, 48 Закону України «Про інформацію» та ст. 12 Закону України «Про прокуратуру» (справа К.Г. Устименка)*** установив, що «вітчизняним законодавством не повністю визначено режим збирання, зберігання, використання та поширення інформації, зокрема щодо психічного стану людини, її примусового огляду та лікування, не створено процедуру захисту прав особи від протизаконного втручання в її особисте життя психіатричних служб. Закон України «Про інформацію» закріплює лише загальні принципи доступу громадян до інформації, що стосується їх особисто. Механізм реалізації зазначеного права належним чи-

* Конвенція Ради Європи про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних (ETS № 108). На сьогодні сторонами Конвенції є 43 країни, ще 3 країни підписали, але не ратифікували її (Туреччина – 1981 р., Росія – 2001р., Вірменія – 2011 р.).

** Стаття 32 Конституції України.

***Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>

ном не визначений... Законодавство України поки що не приведено у відповідність з європейськими стандартами у галузі захисту персональних даних у зв'язку із прийняттям України до Ради Європи».

Саме з метою реалізації прав, закріплених у ст. 32 Конституції, 1 червня 2010 р. Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про захист персональних даних», який визначив правові засади забезпечення захисту персональних даних та став першим кроком до розбудови системи захисту персональних даних в Україні.

Незважаючи на те, що статтею 3 Конвенції Сторонам надано змогу обмеження сфери її застосування до певних категорій файлів даних особистого характеру, український законодавець поширив дію Закону на всі види діяльності, пов'язані зі створенням баз персональних даних та обробкою персональних даних у цих базах, за винятком такої діяльності, яка здійснюється: фізичною особою – виключно для непрофесійних особистих чи побутових потреб, журналістом – у зв'язку з виконанням ним службових чи професійних обов'язків, професійним творчим працівником – для здійснення творчої діяльності.

На практиці таке широке застосування норм Закону призвело до надмірної напруги у суспільстві та навантаження на Державну службу захисту персональних даних****.

Крім того, положення Закону виявилися важкими до сприйняття не тільки для широкого загалу, а й для правників. Найбільш дискусійними стали зокрема такі поняття та питання, як «персональні дані», «база персональних даних», «обробка персональних даних», «згода суб'єкта персональних даних», «державна реєстрація бази персональних даних».

**** Указ Президента «Про затвердження Положення про Державну службу України з питань захисту персональних даних» від 06.04.2011р. №390.

Поняття «персональні дані»

Відповідно до визначення (стаття 2 Закону) персональними даними є відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована.

Ідентифікованою вважається будь-яка особа, яка може бути встановлена прямо чи опосередковано, зокрема, за допомогою ідентифікаційного коду або інших факторів, притаманних фізичним, фізіологічним, розумовим, економічним, культурним чи соціальним аспектам її особистості. Особа не може вважатись такою, що може бути ідентифікована, якщо її ідентифікація вимагає невиправдано великої кількості часу і зусиль*.

Визначення поняття «персональні дані» має на меті охопити всю інформацію, пов'язану з ідентифікацією або можливістю ідентифікувати особу прямо чи опосередковано. З метою встановлення, чи особа може бути ідентифікована, мають враховуватися всі засоби, якими може скористатись володілець або будь-яка інша особа для ідентифікації згаданої людини**.

Законодавством України, як і законодавством ЄС, не встановлено і не може бути встановлено чіткого переліку відомостей про фізичну особу, які є персональними даними. Таке широке поняття дає можливість застосування положень Закону до різноманітних ситуацій, у тому числі при обробці персональних даних в інформаційних (автоматизованих) базах та картотеках персональних даних, що можуть виникнути у майбутньому, у зв'язку зі зміною в технологічній, соціальній, економічній та інших сферах суспільного життя. Зазначений підхід до поняття «персональні дані» довів свою дієвість у ЄС та дозволив забезпечити належний рівень захис-

* Див. Explanatory Report - <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Reports/Html/108.htm>.

** Див. Recital 26 of Directive 95/46/EC.

ту персональних даних протягом останніх десятиріч, незважаючи на динамічний розвиток технологій***.

Поняття «база персональних даних»

Відповідно до визначення «база персональних даних» (стаття 2 Закону) – іменована сукупність упорядкованих персональних даних в електронній формі та/або у формі картотек персональних даних.

З огляду на це база персональних даних є упорядкованою сукупністю логічно пов'язаних даних про фізичних осіб:

- що зберігаються та обробляються відповідним програмним забезпеченням, є базою персональних даних в електронній формі;

- що зберігаються та обробляються на паперових носіях інформації, є базою персональних даних у формі картотек.

При цьому варто звернути увагу на те, що ключовим словом у цьому понятті є слово «упорядкована». У тлумачному словнику української мови слово «упорядковувати (впорядкувати)» визначено як систематизувати, складати, підбирати в певному порядку (який-небудь матеріал)****.

Картотекою персональних даних є будь-який структурований масив персональних даних, що є доступним за визначеними критеріями, незалежно від того, чи є такий масив централізованим, децентралізованим або розділеним на функціональних або географічних засадах.

Персональні дані мають бути структуровані за визначеними критеріями, що стосуються фізичних осіб, щоб забез-

*** COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS "A comprehensive approach on personal data protection in the European Union Brussels", 4.11.2010 COM(2010) 609 final <http://ec.europa.eu>

**** Словник української мови за редакцією Бориса Грінченка. – Т. II. – 1963. – С. 78.

Картотекою персональних даних є структурований масив персональних даних, що доступний за визначеними критеріями

печити легкий доступ до відповідних персональних даних*.

Варто зазначити, що, виходячи з положень статті 2 Закону, персональні дані одночасно можуть бути упорядковані і в електронній формі, і в формі картотек.

Навряд чи виникають сумніви, що інформація про працівників організації, яка збирається відповідно до ст. 24 Кодексу законів про працю України (паспорт або інший документ, що посвідчує особу, трудова книжка, а у випадках, передбачених законодавством, – також документ про освіту, спеціальність, кваліфікацію), є персональними даними, які відповідним чином упорядковуються в електронній формі або в формі картотеки та підлягають захисту відповідно до Закону.

Багато питань викликають дані про «контрагентів». При цьому набір таких

даних, зазвичай, обмежений прізвищем, ім'ям, по батькові, посадою тощо. До того ж у багатьох випадках мова іде виключно про договори, які укладаються з фізичними особами-підприємцями або юридичними особами. Такі договори хоча і містять персональні дані, але сукупність таких договорів не завжди може вважатись базою персональних даних та підлягати державній реєстрації. Наприклад, якщо при укладанні договорів їм надається реєстраційний номер, при цьому в журналі реєстрації робиться запис про того, з ким цей договір укладено і про що, а інформація про фізичних осіб, з якими укладені договори, не оновлюється та не накопичується щодо кожного суб'єкта персональних даних окремо, то ані сукупність таких договорів, ані журнал реєстрації не можуть вважатись базою персональних даних.

* Див. Explanatory Report -<http://conventions.coe.int/Treaty/en/Reports/Html/108.htm>.

Обробка персональних даних

Статтею 2 Закону визначено, що обробкою персональних даних є будь-яка дія або сукупність дій, здійснених повністю або частково в інформаційній (автоматизованій) системі та/або в картотеках персональних даних, які пов'язані зі збиранням, реєстрацією, накопиченням, зберіганням, адаптуванням, зміною, поновленням, використанням і поширенням (розповсюдженням, реалізацією, передачею), знеособленням, знищенням відомостей про фізичну особу.

Визначення є таким широким з метою віртуально охопити будь-яку дію, яка може бути вчинена з персональними даними. Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях навіть визнав, що розміщення інформації про особу є діями з обробки персональних даних*.

У той же час Закон містить визначення деяких дій з обробки персональних даних:

- використання – передбачає будь-які дії володільця бази щодо обробки цих даних, дії щодо їх захисту, а також дії щодо надання часткового або повного права обробки персональних даних іншим суб'єктам відносин, пов'язаних із персональними даними, що здійснюються за згодою суб'єкта персональних даних чи відповідно до закону (стаття 10 Закону);

- збирання – дії з підбору чи впорядкування відомостей про фізичну особу та внесення їх до бази персональних даних (стаття 12 Закону);

- накопичення – дії щодо поєднання та систематизації відомостей про фізичну особу чи групу фізичних осіб або внесення цих даних до бази персональних даних (стаття 13 Закону);

- зберігання – дії щодо забезпечення їх цілісності та відповідного режиму доступу до них (стаття 13 Закону);

* Рішення у справі C-101/01 Bodil Linqvist [2003] ECR I-12971, para 27.

- поширення – передбачає дії щодо передачі відомостей про фізичну особу з баз персональних даних за згодою суб'єкта персональних даних (стаття 14 Закону). При цьому поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Обробка персональних даних фізичними особами-підприємцями та самозайнятими особами

Частиною 1 статті 24 Закону визначено, що фізичні особи-підприємці, у тому числі лікарі, які мають відповідну ліцензію, адвокати, нотаріуси особисто забезпечують захист персональних даних, якими вони володіють згідно з вимогами закону.

Це означає, що фізичні особи-підприємці та самозайняті особи самостійно визначають чи володіють базами персональних даних у сенсі Закону.

Під час здійснення своєї професійної діяльності на адвокатів законодавством не покладено обов'язок ведення баз персональних даних клієнтів. Але, якщо адвокати формують справи на своїх клієнтів, які вони постійно оновлюють та підтримують в актуальному стані, такі справи є базою персональних даних та підлягають державній реєстрації.

Наприклад, нотаріуси можуть обробляти персональні дані своїх найманих працівників та своїх постійних клієнтів у базах персональних даних, однак, документи нотаріального діловодства та архів нотаріуса, визначені у ст. 14 Закону України «Про нотаріат», не є базою персональних даних у сенсі Закону України «Про захист персональних даних» та не підлягають державній реєстрації.

Згода суб'єкта персональних даних та вимоги до її оформлення

Обробка персональних даних (частина 5 статті 6 Закону) здійснюється для конкрет-

них і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством.

Згодою суб'єкта персональних даних є будь-яке документоване, зокрема письмове, добровільне волевиявлення фізичної особи щодо надання дозволу на обробку її персональних даних відповідно до сформульованої мети їх обробки.

Згідно з вимогами Закону, згода суб'єкта персональних даних на обробку персональних даних повинна містити інформацію щодо:

мети, яка визначається володільцем бази персональних даних в залежності від виду його діяльності, при здійсненні якої виникає необхідність у обробці персональних даних у базах персональних даних, конкретних цілей обробки персональних даних, для досягнення яких володілець бази персональних даних обробляє персональні дані у цій базі (стаття 2 Закону);

обсягу персональних даних, а саме чіткого переліку персональних даних фізичної особи, які можуть оброблятися володільцем бази персональних даних у цій базі (стаття 6 Закону);

порядку використання персональних даних (стаття 10 Закону);

порядку поширення персональних даних (стаття 14 Закону);

порядку доступу до персональних даних третіх осіб, який визначає дії володільця бази персональних даних у разі отримання запиту від третьої особи щодо доступу до персональних даних, у тому числі порядок доступу суб'єкта персональних даних до відомостей про себе (стаття 16 Закону).

Обробка даних про фізичну особу без її згоди не допускається, крім випадків, визначених Законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. В цьому випадку під Законами розуміються всі інші Закони, які надають право на обробку персональ-

них даних із зазначенням чіткого переліку таких даних (стаття 11 Закону).

Так, при працевлаштуванні громадяни зобов'язані відповідно до Кодексу законів про працю* подати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, трудову книжку, а у випадках, передбачених законодавством, – також документ про освіту (спеціальність, кваліфікацію), про стан здоров'я та інші документи. Отже, вимога щодо надання, наприклад, ідентифікаційного номера фізичної особи в цьому переліку відсутня, відповідно, отримання відомостей про ідентифікаційний номер фізичної особи можливе тільки на підставі згоди суб'єкта даних. Таким чином, отримати згоду на обробку таких даних, як ідентифікаційний номер фізичної особи та інших даних, непередбачених в ст. 24 Кодексу законів про працю України, а також на передачу даних третім особам (наприклад, кредитним і страховим установам) необхідно.

Закон також дозволяє здійснювати обробку персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних, якщо обробка персональних даних є необхідною для захисту його життєво важливих інтересів. У такому випадку обробляти персональні дані без згоди суб'єкта персональних даних можна до часу, коли отримання згоди стане можливим.

Порядок та підстави повідомлення суб'єкта персональних даних про його права та іншу інформацію, яка стосується обробки персональних даних

Згідно зі статтею 12 Закону, володілець бази персональних даних протягом десяти робочих днів з дня включення персональних даних до бази персональних даних, що є дією зі збирання персональних даних, зобов'язаний повідомити суб'єкта персональних даних, виключно в письмовій формі, про його права, що визначені стат-

* Стаття 24 Кодексу законів про працю.

Обробка даних про фізичну особу без її згоди не допускається

тею 8 Закону, мету збору даних, яка визначається володільцем бази персональних даних, та осіб, яким будуть передаватися персональні дані.

Володільцем бази звільняється від виконання вказаного обов'язку лише у разі, якщо персональні дані збираються ним із загальнодоступних джерел. Під визначенням «загальнодоступні джерела інформації», зокрема, розуміються друковані засоби масової інформації, засоби телерадіомовлення, інтернет-портали, публічні виступи та інші джерела інформації, до яких фізичні та юридичні особи мають вільний, необмежений чинним законодавством доступ.

Володільцем та розпорядником бази персональних даних

Володільцем бази персональних даних згідно з абзацом третім статті 2 Закону є фізична або юридична особа, якій законом або за згодою суб'єкта персональних даних надано право на обробку цих даних, яка затверджує мету обробки персональ-

них даних та процедуру їх обробки, якщо інше не визначене законом.

Так, якщо персональні дані обробляються юридичною особою, то володільцем бази персональних даних є юридична особа.

Розпорядником бази персональних даних згідно з абзацом дев'ятим статті 2 Закону може бути фізична чи юридична особа, якій володільцем бази персональних даних або законом надано право обробляти ці дані.

Практичним прикладом можуть бути відносини між юридичними особами та їх представництвами, відділеннями, уповноваженими представниками тощо. Так, у сенсі Закону ці представництва, відділення, уповноважені представники виступатимуть розпорядниками баз персональних даних, володільцем яких є юридична особа.

Згідно зі статтею 4 Закону, володільцем чи розпорядником бази персональних даних можуть бути підприємства, установи і організації всіх форм власності, органи

державної влади чи органи місцевого самоврядування, які обробляють персональні дані відповідно до закону.

Але якщо володільцем бази персональних даних є орган державної влади чи орган місцевого самоврядування, то розпорядником бази персональних даних, крім цих органів, може бути лише підприємство державної або комунальної форми власності, що належить до сфери управління цього органу.

Державна реєстрація бази персональних даних

Відповідно до статті 9 Закону, база персональних даних підлягає державній реєстрації шляхом внесення відповідного запису Державною службою з питань захисту персональних даних до Державного реєстру баз персональних даних.

Якщо юридична особа, фізична особа-підприємець, самозайнята особа проводять свою діяльність без створення баз персональних даних, в такій особі відсутній обов'язок щодо реєстрації баз персональних даних.

Реєстрація бази персональних даних здійснюється за заявочним принципом шляхом повідомлення. Суть заявочного принципу полягає в тому, що основною вимогою законодавства є подання володільцем бази персональних даних заяви про реєстрацію бази персональних даних, а не отримання свідоцтва про державну реєстрацію бази персональних даних. Отже, ключовим та визначальним є факт внесення відповідного запису Державною службою України з питань захисту персональних даних до Державного реєстру баз персональних даних*, а не отримання володільцем бази персональних даних свідоцтва про державну реєстрацію, що є наслідком зазначеного факту.

* Сайт Державного реєстру баз персональних даних <https://rbpd.informjust.ua>, на якому є можливість слідкувати за ходом державної реєстрації заяви в режимі он-лайн.

Заява про реєстрацію бази персональних даних подається володільцем такої бази або уповноваженим представником в паперовій або електронній формі, вимоги до заповнення та порядок подання якої визначені постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державний реєстр баз персональних даних та порядок його ведення» від 25 травня 2011 р. № 616 та наказом Міністерства юстиції України «Про затвердження форм заяв про реєстрацію бази персональних даних та про внесення змін до відомостей Державного реєстру баз персональних даних і порядку їх подання» від 8 липня 2011 р. № 1824/5**.

Заява про реєстрацію бази персональних даних, що подається в електронній формі, повинна відповідати вимогам Законів України «Про електронний цифровий підпис» та «Про електронні документи та електронний документообіг». А саме: така заява повинна містити електронний підпис, що є обов'язковим реквізитом електронного документа та який накладається володільцем бази персональних даних для його ідентифікації Державною службою України з питань захисту персональних даних.

В обов'язковому порядку заява про реєстрацію бази персональних даних та про внесення змін до відомостей Державного реєстру баз персональних даних повинна містити інформацію про мету обробки персональних даних з визначенням категорії обробки персональних даних (загальні або чутливі).

Відповідно до частини першої статті 6 Закону, мета обробки персональних даних має бути сформульована в законах, інших нормативно-правових актах, положеннях, установчих документах, які регулюють діяльність володільця бази персональних даних, та відповідати законодавству про захист персональних даних.

** Електронний ресурс: <http://zakon2.rada.gov.ua>

Визначення категорії обробки персональних даних залежить від вимог до обробки персональних даних, які містяться в базах персональних даних заявника. Так, Законом передбачені загальні (стаття 6 Закону) та особливі (стаття 7 Закону) вимоги обробки персональних даних. До чутливих даних належать дані про расове або етнічне походження, політичні, релігійні або світоглядні переконання, членство в політичних партіях та професійних спілках, а також дані, що стосуються здоров'я чи статевого життя.

Підсумовуючи викладене, категорія обробки персональних даних визначається володільцем бази персональних даних в залежності від вимог до обробки персональних даних, що встановлені ст. ст. 6, 7 Закону.

Додаткової уваги потребує те, що володілець реєструє базу персональних даних, а саме надає відомості про неї, які включаються до Державного реєстру баз персональних даних, однак **не передає** Державній службі України з питань захисту персональних даних наявні в ній персональні дані.

Згідно з частиною 4 статті 9 Закону, володілець бази персональних даних зобов'язаний повідомляти Державну службу України з питань захисту персональних даних про кожну зміну відомостей, необхідних для реєстрації бази персональних даних не пізніше ніж протягом 10 робочих днів з дня настання такої зміни.

Володілець бази персональних даних надсилає Державній службі України з питань захисту персональних даних заяву про внесення змін до відомостей, необхідних для реєстрації, за формою, встановленою наказом Міністерства юстиції України «Про затвердження форм заяв про реєстрацію бази персональних даних та про внесення змін до відомостей Державного реєстру баз персональних даних і порядку їх подання» від 8 липня 2011 р. № 1824/5. Володілець позначає «видали-

ти» ті відомості заяви, які змінились. На заміну їм шляхом позначення «додати» володілець подає нові відомості.

Свідоцтво про внесення змін до відомостей, необхідних для реєстрації бази персональних даних, не надається. Натомість, Державна служба приймає рішення про внесення змін до відомостей, необхідних для реєстрації бази персональних даних, шляхом надсилання володільцю бази персональних даних листа, в якому повідомляє про прийняте рішення.

Для видалення бази персональних даних з Державного реєстру баз персональних даних володілець такої бази направляє в Державну службу захисту персональних даних заяву про внесення змін до відомостей Державного реєстру баз персональних даних та позначає «вилучити» всі поля відомостей, які були внесені.

Відповідальність за порушення законодавства про захист персональних даних

З метою забезпечення виконання громадянами, органами державної влади та місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності вимог Закону 2 червня 2011 р. Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення законодавства про захист персональних даних», який набрав чинності з 1 січня 2012 року.

Відповідно до цього закону громадяни, посадові особи, громадяни-суб'єкти підприємницької діяльності притягуються до адміністративної відповідальності за вчинення таких правопорушень:

неповідомлення або несвоєчасне повідомлення суб'єкта персональних даних про його права у зв'язку із включенням його персональних даних до бази персональних даних, мету збору цих даних та осіб, яким ці дані передаються;

неповідомлення або несвоєчасне повідомлення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних про зміну відомостей, що подаються для державної реєстрації бази персональних даних;

ухилення від державної реєстрації бази персональних даних;

недодержання встановленого законодавством про захист персональних даних порядку захисту персональних даних у базі персональних даних, що призвело до незаконного доступу до них;

невиконання законних вимог посадових осіб спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань захисту персональних даних щодо усунення порушень законодавства про захист персональних даних.

За порушення недоторканості приватного життя, а саме за незаконне збирання, зберігання, використання, знищення, поширення конфіденційної інформації про особу або незаконну зміну такої інформації винна особа притягується до кримінальної відповідальності.

Порядок здійснення контролю Державною службою з питань захисту персональних даних

Згідно з Кодексом України про адміністративні правопорушення, штрафи за порушення законодавства України про захист персональних даних можуть бути накладені лише на підставі рішень районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів. Рішення таких судів може бути прийнято лише на підставі протоколу про адміністративне правопорушення, який має право складати винятково Державна служба України з питань захисту персональних даних на підставі проведеної перевірки.

Державна служба України з питань захисту персональних даних відповідно до компетенції може проводити планові

та позапланові перевірки володільців та/або розпорядників баз персональних даних. Про проведення планової перевірки суб'єкти перевірок будуть повідомлені завчасно, а також накази Державної служби України з питань захисту персональних даних щодо проведення планових перевірок будуть оприлюднені на її офіційному веб-сайті*. Позапланові перевірки будуть проводитись Державною службою України з питань захисту персональних даних лише за вмотивованими скаргами суб'єктів персональних даних.

Підсумовуючи, необхідно зазначити, що розвиток правового регулювання захисту персональних даних є невід'ємним елементом захисту прав людини. Відповідно до статті 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод**, «Кожна має право на повагу до свого приватного і сімейного життя, до свого житла і кореспонденції». Зважаючи на те, що наразі захист персональних даних в Європі має не самостійний характер, а відбувається на основі практики Європейського суду з прав людини, актуальним напрямом у міжнародно-правовому захисті персональних даних є узгодження заходів захисту, передбачених ст. 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та Конвенцією про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних.

Україна зробила тільки перші кроки, спрямовані на забезпечення захисту персональних даних, і попереду ще багато роботи, пов'язаної як із розвитком правового регулювання, так із підвищення рівня обізнаності громадян.

* Режим доступу: zpd.gov.ua

** Закон України «Про ратифікацію Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних та Додаткового протоколу до Конвенції про захист осіб у зв'язку з автоматизованою обробкою персональних даних стосовно органів нагляду та транскордонних потоків даних» від 06.07.2010р. № 2438- VI.